

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

1

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SZILÁGYI kontra MAGYARORSZÁG

(73376/01 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005. április 5.

Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Szilágyi kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*,
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
K. JUNGWIERT,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI,
E. FURA-SANDSTRÖM, *bírák*,
és S. DOLLÉ, *a Szekció hivatalvezetője*,

Tekintettel a 2003. március 11-én kelt részleges határozatra,
2005. március 15-én zárt ülésen tartott tanácskozás után,
Az akkor elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (73376/01 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. cikke alapján Szilágyi Imre (a "kérelmező") magyar állampolgár 2000. augusztus 12-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

3. 2003. március 11-én a Bíróság részben elfogadhatóvá nyilvánította a kérelmet és arról határozott, hogy az eljárás elhúzóásával kapcsolatos panaszt közli a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. cikke 3. bekezdését alkalmazva úgy határozott, hogy a kérelem elfogadhatóságáról és érdeméről együttesen dönt.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1948-ban született és Budapesten él.

5. 1995. szeptember 29-én a kérelmező pert indított korábbi munkáltatója ellen, munkaviszonyának helyreállítását, és az elmaradt éjszakai pótlék megtérítését kérve a bíróságtól. 1996. március 5-én a kérelmező keresetét módosította, és elmaradt munkabérének megtérítését is kérte.

6. 1996. május 21-én, augusztus 9-én és szeptember 6-án a Fővárosi Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott és 1996. november 15-én elutasította a kérelmező keresetét. 1997. január 2-án a kérelmező fellebbezett. 1997. augusztus 16-án kiegészítette fellebbezését.

7. 1997. november 5-én a Fővárosi Bíróság fenntartotta – amint 1998. december 9-én a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa is helybenhagyta – az elsőfokú határozat azon részét, amelyik a kérelmező munkaviszonyának megszüntetésére vonatkozott. Az elmaradt éjszakai pótlék tekintetében a Fővárosi Bíróság hatályon kívül helyezte a Munkaügyi Bíróság határozatát, s a Bíróságot a per további tárgyalására utasította.

8. 1999. április 7-én a kérelmező az eljárás jogerősen lezárt része tekintetében perújítást indítványozott. A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet is előterjesztett, amelyet a Legfelsőbb Bíróság 1999. május 31-én hivatalból elutasított.

9. A perújítási eljárásban 1999. október 1-jén, november 5-én és december 17-én a Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott. Ezt követően a Munkaügyi Bíróság valamennyi bírása elfogultságot jelentett be, s felmentését kérte az ügy tárgyalása alól. 2000. május 9-én a Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságot jelölte ki az ügy tárgyalására.

10. Az elmaradt bér vonatkozásában folytatódó eljárásban a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 2000. október 4-én meghallgatta a feleket, 2000. október 10-én pedig igazságügyi könyvszakértőt rendelt ki. 2000. december 4-én azonban a szakértő visszahívására került sor. 2001. május 18-án, június 22-én és szeptember 14-én a Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott.

11. A kérelmező kifogása nyomán 2001. november 19-én a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság bírái elfogultságot jelentettek be. 2002. január 9-én a Legfelsőbb Bíróság a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságot jelölte ki eljáró bírósággént a perújítási ügyben. 2002. május 8-án a Munkaügyi Bíróság elutasította a kérelmező perújítási kérelmét. 2002. július 15-én a Fejér Megyei Bíróság helybenhagyta az ítéletet.

12. 2002. június 27-én a Legfelsőbb Bíróság a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságot jelölte ki arra, hogy a folytatódó eljárásban megvizsgálja a kérelmező elmaradt munkabérrel kapcsolatos keresetét. 2002. október 21-én és 2003. február 5-én a Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott.

13. 2003. május 19-én a Munkaügyi Bíróság a kérelmező keresetének egy részéről határozott. A kérelmező által a részítélet ellen előterjesztett fellebbezést a Fejér Megyei Bíróság 2004. április 6-án elutasította. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé. Ezen eljárás jelenleg is folyamatban van.

14. 2004. október 29-én a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság felfüggesztette a kérelmező keresetének többi részével kapcsolatos eljárást. 2005. január 5-én a Fejér Megyei Bíróság elutasította a kérelmező által az eljárás felfüggesztése ellen előterjesztett fellebbezést.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

15. A kérelmező panaszolta, hogy a per hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bírság ...ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

16. A Kormány vitatta a panaszt.

17. A figyelembe veendő időszak 1995. szeptember 29-én kezdődött és még nem ért véget. Ilyen módon három bírósági szinten már kilenc éve és öt hónapja folyik.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése értelmében. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, a Bíróság esetjogában meghatározott kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság megismétli, hogy munkaügyi vitákban különleges szorgalommal kell eljárni (*Ruotolo v. Italy*, judgment of 27 February 1992, Series A no. 230-D, 39.o. § 17).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság megállapítja, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy érvet, amely arra bírná a Bíróságot, hogy a jelen ügyben eltérő következtetésre jusson. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben

az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ennek megfelelően a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 60 000 000¹ forint összegű vagyoni és nem vagyoni kártérítést kért.

24. A Kormány túlzottnak találta a kérelmező igényét.

25. A Bíróság nem talál okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért a követelés ezen részét elutasítja. Nem vagyoni kárt azonban meg kell ítélni, bár figyelembe kell venni azt a jelentős késedelmet, amelyet sikertelen perújítási kérelmével a kérelmező okozott. Méltányossági alapon a Bíróság 3.000 eurót (EUR) ítél meg ilyen címen a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

¹ Kb. 240 000 euró.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A kérelem többi részét elfogadhatóvá *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező nem vagyoni kárának megtérítéseként 3 000 eurót (háromezer euró) és az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetési időpontjának megfelelő árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további követeléseit egyhangúlag *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. április 5-én a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.-P. COSTA
elnök